

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directo-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt VIII. De Fundamento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

annotationibus, nempe primā, & quintam, & ex decima septima illam admonitionem de animo aperiendo, item ex viginti id quod dicitur de utilitate secessus in loco separato. Quod etiam opportunitatem ei dabit, vt moneat exercitantem de iis, quæ supra ca. 2. diximus eum esse monendum, cum ea tamen dexteritate, quam ibi diximus, nempe vt non omnia simul, sed quantum prudentia dictabit.

Annotatio autem illa ante fundamentum, quæ incipit, In primis, expediet magis hoc tempore, vt non proponatur ita in genere, quando quis incipit exercitia, sed in discursu exercitiorum, si quid dubium, vel obscurum, occurrat aut ob aliquam exercitantis diffidentiam, videatur opportunum, tunc ei explicari poterit.

De Fundamento.

CAPVT VIII.

PRIMVS INGRESSVS in hanc primam hebdomadam fit per considerationem vltimi finis, quæ consideratio ideo dicitur

dicitur Fundamentum, quia est basis totius ædificij moralis, & spiritualis. Potest autem diuidi in tres partes, primo in finem propter quem homo creatus est. secundo in media ad consequendum hunc finem. tertio in difficultatem eligēdi hoc, vel illud medium, cum ignoremus quid magis aptum fit ad huius finis consecutionem, omnis autem error in hac parte non possit esse non damnosus, & periculosus. Ex quo nascetur etiam quartum, vt homo ponat se in illa omnimoda indifferentia, & æquilibrio. Hæc autem indifferentia est maximi momenti, & admonendus est exercitans, quanto altius hoc fundamentum iecerit, tanto firmiter futurum ædificium; idque etiam indicauit Pater N. Ignatius annot. decimaquinta, & decimasexta ex viginti.

In danda hac meditatione maxime, quia nonnullis cum nondum assueuerint orationi videri potest aridior, addi poterunt aliquæ excursions ad meditandum, vt in eo quod dicitur creatum esse hominem, potest simul cogitari à Deo esse creatum de nihilo, & simul

quot, & quanta in creatione habuerit, & præterea quomodo semper ab illo in esse conseruetur. Sed horum consideratio non tam dirigenda est ad gratitudinem, vt fit cum considerantur beneficia Dei, verum ad scopum huius fundamenti, nempe, quòd illa omnia à Deo data sint, vt perueniremus ad illum vltimum finem. Vnde etiam potest homo in hac meditatione reflectere cogitationem ad seipsum, quomodo hætenus habuerit se ad finem, & ad media, quantum aberrauerit, quòd creaturis abusus sit, quæ illi adiumento esse debuerunt; vt iam quasi in generali iaciat fundamenta ad cognoscendam deformitatem vitæ suæ, quod postea vberius, & magis particulariter faciet in meditatione peccatorum.

In meditatione huius fundamenti liber exercitiorum non præscribit certas horas, vt fit in exercitiis sequentibus, sed vt facili initio inchoemus, vnusquisq; pro viribus, & pro deuotione sua ad id tempus sibi assumat, vel si opus sit, Instructor ei præscribat.

Debet

Debet autem curare vt cognitio huius veritatis, quæ in fundamento tractatur, quàm maxime menti infigatur, quoniam vt fundamentum fabricæ totam ipsam sustinet, ita hæc veritas influit in omnia exercitia, & præsertim in ipsam electionem status, quæ tota fere hinc pèdet, & ideo quo melius hæc meditatio successerit, eo etiam melius reliqua succedunt.

De duplici examine.

CAPVT IX.

DVM DV RAT MEDITATIO fundamenti debet Instructor exercitantem aliquoties visitare, & semper ei aliquid noui in scriptis afferre, quia sic videtur quodammodo leuari tædium, & melius etiam percipi quæ singula proponuntur.

IGITVR in primo congressu post datum fundamentum datur examen particulare, in quo tradendo significandum est ei, in quouis homine vnum, aut alterum vitium siue peccatum esse solere præcipuum, & quod in eo sit quasi